

можна говорити про субординативний білінгвізм, який характеризується багатьма помилками, особливо граматичними. На цьому етапі білінгв не засвоїв досить міцно другу мовну систему і його мовлення підпорядковується аналогічним механізмам рідної мови. На вищому етапі оволодіння іноземною мовою співвідношення між уміннями та навичками в рідній та іноземній мові зрівнюється, оскільки білінгв однаково добре володіє обома мовними системами. На цьому етапі штучний білінгвізм наближається до координативного, проте досить рідко досягає подібного рівня. Це явище пояснюється тим, що, якщо іноземну мову вивчають в чужому лінгвістичному середовищі, незважаючи на те, що білінгв абсолютно правильно говорить даною мовою, дуже важко здійснити попередження чи виправлення помилок. Адже не досить знати ту чи іншу мову лише з граматичної чи лексичної точок зору для розуміння повідомлення. Необхідно мати і загальні знання з культури тієї країни, мову якої вивчаємо.

Таким чином, оволодіння другою мовою повинно вести до оволодіння її функціями, що забезпечують її використання як засобу спілкування. Для успішної комунікації учасники спілкування повинні досягти такого рівня комунікативної компетенції, при якому вони, за словами Ж. Луїса, розуміють, «коли потрібно говорити і коли ні, про що ти можеш говорити, з ким, в який момент, де і яким чином». Тому засвоєння другої мови, природним чи штучним шляхом, повинно мати кінцевою метою набуття тієї функції, яка забезпечує користування нею як засобом спілкування.

НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ЯК ОБ'ЄКТ ПЕДАГОГІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ

Галімова І.В., СДПУ ім. А.С.Макаренка

Перспектива інтеграції системи освіти України в європейський освітній простір має стати одним з пріоритетів розвитку нашого суспільства і держави. Проте, нині існує проблема підвищення ролі кількісних і якісних характеристик національної системи освіти. Потрібні нові підходи до організації навчального

процесу, де головним критерієм оцінки роботи навчального закладу є якість підготовки випускника. Виходячи з цього, нині актуальним стає проведення експертизи навчально-виховного процесу вищого навчального закладу, яка передбачає дослідження педагогічних явищ, об'єктів, процесів, результатів діяльності освітньої установи. В таких умовах актуалізується необхідність подолання традиційної суперечності навчання – між вимогами суспільства щодо рівня освіченості і вихованості підростаючого покоління та потребами й інтересами самих студентів. Отже, з одного боку, має бути забезпечений високий освітній рівень громадян України, що є передумовою конкурентоспроможності нації в усіх сферах життя, а з іншого боку, покладений в основу навчально-виховного процесу особистісно-зорієнтований підхід передбачає задоволення інтересів, потреб особистості, що можуть не співпадати з визначеними вимогами.

Характерною ознакою якості організації навчально-виховного процесу вищого навчального закладу є забезпечення високого рівня творчих вимог та комфортного психологічного клімату між суб'єктами освітньої діяльності – студентами, викладачами, адміністрацією. Отже, з метою вдосконалення навчально-виховного процесу вищого закладу освіти необхідно провести аналіз цілого комплексу показників, що підлягають оцінці. Кожен показник має не лише кількісну, але і якісну характеристику, що дозволяє його вимірювати.

СТРУКТУРА АНГЛОМОВНОЇ ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Гладченко О.Р., Хмелик Л.Я., Ярмач Л.П., СумДУ

Англомова доповідь – це особливий вид повідомлення, якому треба спеціально навчати студентів та викладачів, оскільки її структура помітно відрізняється від нашої. J.A.deVito в навчальному курсі “Human Communication” відзначає, що проведення англомовної бесіди передбачає чітко окреслені правила та послідовне, поетапне викладення фактів, характерне для лінійного мислення британських та американських вчених. На відміну від звичайної, побутової розмови, на яку так часто схожі